

Ela Brus 6.a

SEDANJOST JE REZULTAT PRETEKLOSTI IN VZROK PRIHODNOSTI

Nekoga sivega oblačnega dne sem se zbudila na velikim vprašanju. Kdo smo mi? Kdo sem jaz? To vprašanje si mora zastaviti vsak, ki si želi biti na jasnem, kaj želi zase.

Temu vprašanju sem posvetila veliko pozornosti. Kdo smo? Kako se vidimo v ogledalu? Kakako se mi zdi, da bi moral vsak o tem vsaj malo razmisliti, se pogledati navznotraj, najti v sebi najgloblja čustva in želje. Ugotovila sem, da navzven je vsak oseba, je bitje, a navznotraj je morda človek drugačen. Morda je v nasilnežu žalost s katero želi prikriti s nasiljem. Morda je v človeku, ki je navzven srčen, žalost katero želi prekriti s smehljajem, da ne bi drugim povzročal bolečin. So pa ljudje, ki so iskreni, odprti in so morda že razmislili o tem. Skratka, prišla sem do sklepa, da je vsak človek oseba s čustvi in željami za prihodnost. Uvidela sem tudi, da je sedanjost rezultat preteklosti in vzrok prihodnosti. V preteklosti se je človek preoblikoval iz opice v čutečega, ambicioznega človeka, ki je v vsakim trenutku bolj pripravljen na prihodnost. Na tisto dečico reko, ki nas bo odnesla seboj in prinesla ter prinesla k nam vse novosti, ves napredek, ki ga bo našla. Tami se bomo odločili, ali bomo

obupali in potonili ali pa bomo vztrajali in našli kopno. Prihodnost je nepredvidljiva, nikoli ne veš, kaj te čaka. Vsi imamo različne predstave o tem kaj je prihodnost? Kaj iščemo v njej? Ko mi nekdo omeni prihodnost, vidim robote, ki pomagajo ljudem, letelce avtomobile, zdravila za do sedaj neozdravljive bolezni. Po drugi strani pa vidim tudi ljudi z maskami zaradi vedno bolj onesnaženega zraka, vidim dolge, požgane pustinje brez dreves zaradi novejšega vročja, vidim berče na ulicah, ki ne morejo privoščiti vseh zdravil in avtomobila. Ampak z vsakim dnem, ki ga preživimo, vidim, da se bo dalo popraviti tudi to. V prihodnosti vidim tudi ljudi, ki ne razlikujejo po barvi polti ali po verski pripadnosti. Menim, da moramo biti med seboj različni in se to tudi naučiti sprejemati, saj si bomo tako pridobili vstopnico za boljšo prihodnost in razumevanje med narodi. Želim si, da bi vsak ob pravem času vedel, kaj si želi, za kaj oziroma za koga se trudi v šoli in, da predvsem ne bi nihče obupal in bi še naprej kjuboval neki z imenom prihodnost.

Ko sem pozneje legla v posteljo, sem ugotovila še eno stvar. Vsa naša dejanja in besede bodo nekako vplivale na našo prihodnost. Z njimi bi lahko ranili ali prizdneli tudi koga, ki ga imamo radi. Zato je

Ela Bruc 6.a

pomembno tudi, da o njih premislimo. A, in da ne pozabim
še to: "Prihodnost smo mi mladi, čuteči in ambiciozni
ljudje, ki ne bomo obupali. Ampak bomo sprejeli tudi
takšno odgovornost, kot je za vsakim dnem spreminjanje
sveta na bolje."